

HATIR DİVANI

Mehmet Özger

HECE YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

YALIN AYAK

İblis'e Mektup /	9
Kadim Mektup /	13
Babama Mektup /	15
Anama Mektup /	18
Ali'ye Mektup /	20
Üstada Mektup /	22
Yusuf İle Züleyha'ya Mektup /	25
Gayba Mektup /	27
Cebirsel Mektup /	29
Muş'a Mektup /	32
Güneye Mektup /	34
Efsunlu Mektup /	36
Şaire Mektup /	38
Personaya Mektup /	40
Başkente Mektup /	42
Öteye Mektup /	44
Kaleme Mektup /	46
Güze Mektup /	48
Gecikmiş Mektup /	51
Kendime Mektup /	54

DÜZ AYAK

Bingöllü Benjamin /	65
Kaya /	66
Kuş Gölgesi /	67
Üstümdeki /	68
Rûz /	69
Ayak Divanı /	70
Nazar /	72

YALIN AYAK

İBLİS'E MEKTUP

euzübillahimineşşeytanırracim

laneti üzerine olsun yeminli kelimelerin
zeytinin, incirin, asr ve kalemin
öldürmeyecektik, yasaydı yasaktı
sen bozdun ahdin bekâretini
senden geldi ilk teşvik primi
ocağın altında ters yazılmış muska
harlandıkça delirir bir genç kız
upuzun tırnakların boynunda

şüphe girince kalbe kavga hazırdır evde
bıraktığım yerde neden durmuyor perde
düşerken birer birer şam, bağdat ve kaşgar
implant fetvası hazır, kuş tüyü minderlerde
ve imamın aklında, uzun vade düşük faiz
dört rekat küfrettim bu sabah keynes'e

o kara köpeğinle faust'un nerde şimdi
kuracakken gıcır gıcır dünya cenneti
cehenneme çevirdin bu güzelim bahçeyi
savaşta tefeci, yağmacıydın depremde
havanda gıybet dövdün sekiz beş nöbette
boş değirmen mecliste, kulaklar kapalı
eski harman savrulur konforlu kampüslerde

pirinçte taş, sütte irin, hıncır kılı ekmekte
hangi nimete değsen murdar
durduğu yerden memnun olmadı kimse
şöhret ve makama yükselirken biri
kamburuna basarak çıkardın ötekinin
iftira bile attın peygamberin eşine

kandırırısın insanı yaldızlı vaatlerle
sermayesi şehvet olan bir kadın bazen
saygın bir tüccar ceplerinde bin hile
dili çabuk bir avukat damarda kin ve öfke
tiril tiril kibirden üstünde kanlı cübbe
ateş mi toprak mı işte büyük safsata
diş diş bir kavgaya gelecek değilsin ya
genelgeler, resmi yazı ve ilgi
şu arkanda bıraktığın tereke mi teneke

içindeki kumu bitecek bu saatin
günaha son çağrı ve çalacak çanlar
kusacak yer yuttuğu etleri kemikleri
gözler fırlayıp yerinden, ufalanınca dağlar
yere kapaklanınca efendiler ve lortlar
hırsızlar, katiller, münkirler ve zâniler
hani sevdiklerin kim duracak arkanda
bir tepsi gibi dümdüz edildiğinde dünya
kim duracak arkanda hani gözdelerin
şefaata etmeyecek ne tavus ne yılan sana

bilinmez, kazandım mı girdiğim bu savaşı
uzatmalarda kaybeden de var maçı
ya kuddus ya kayyum ya kahhar
vınlayıp gelince pişirilmiş taşlar
yıkılır kulelerin, boşalır zehrin
yedi senin olsun, sekiz büyük ümmetin

bismillahirrahmanirrahim

KADİM MEKTUP

Meriç Ökten Hanımefendi'ye

yirmi yıl önce yaklaşık bir yetimin başını okşadıydınız
binlerce kez kesildi saçları gitmedi elinizin izi
sürekli bir yağmurdur merhamet, yalnız iyilerin gördüğü
biliniz istedim, bilmenin yük olduğu bu çağda
ellerin yumruk olup kalplere kalplere indiği bu çağda
mübarek elinizin izi gider mi, gitmedi hiç
biliniz istedim, Fethi ağabeyin size verdiği ekmeğ
bize de verildi, o an yarıldı ve içine aldı bütün zamanları
ekmeğin ve insanın kutsallığına hürmeten
ve merhametin ve tek bir tebessümün yetim yüzüne
biliniz istedim, kıymeti bilinmeyen çağda kutsal ne varsa
fakir miydi insan bir tebessüm ikram edemeyecek kadar
ve merhamet etmeyenin merhamet için ellerini semaya
geçer gider yanından kalbi kırığın pervasızca
boş kovan, kof ceviz, yüze çarpılan çürük elmalarla

biliniz istedim efendim, unutulmuyor işte
eliniz başımın üstünde daha, ötekilerse kalbimi sıkıştırıp duruyor
kandıramazsınız cafcacı sözlerle, kara taşın karıncasını göreni
belki dar kapıyı seçenler geçer büyük kapıdan
atarak cübbelerini sırtından, baştan ayağa bir kalp
yalın ayak, başı kabak, çırılçıplak, maskesiz, üryan
biliniz istedim efendim, kırk yıl sonra duyulur yankısı suyun
mektubumu bitirirken rahmet ve bereket ve esenlik dilerim
yetim başı öpen ellerinizden öperim

BABAMA MEKTUP

salalarla doğmuşsun, ölürken anan
sağ kulağına öksüzlük, sol kulağına dul bir sütana
baban da göçmüş, yılmalarla büyümüşsün
hayallerle emzirilen çocuklar elbet büyürler
büyürler kırlarda yivdin otları, dağ çiçekleri

oğul verirken ne bırakılır geriye, bilmem
giderken bir seccade istemiştin mirasından
direjan kızları dokumuş, ilmeği sık, kök boyadan
bir de almanya'dan kaçak göçek meme alan destanı
babadilin kürtçeydi, yasaktı o zaman
nasıl da okuyordu cemil horo, ayşe şan
halep kahveleri, merdiven altları
ucuz iş gücü imiş almanya'da
nadiren insanmış babam
cigarayı evde sar, zamanımı çalma dermiş meister
dinletirken tavuklara beethoven ile wagner

bir zaman yol olmuş sana ayne'l arap
at sırtında gecelerce kaçarak eşkıya ve kolcudan
günah gibi yağın kasım yağmurunda
ekmeğini yüklemişsin sigara kâğıdına
yol tepip günlerce nurhak dağlarında
ardıç diplerinde, kaya kovuklarında

patlayınca mayınlar, düşünce bir yığit
lanet edip bu yolda kazanılan ekmeğe
vurmuşsun kendini mecrefeye
gündüzleri yevmiye, geceleri kabala
limonlar sıkılmışsın kirpiğini kaldırıp
açılsın diye uykuya hasret gözlerin
vermez miydi Allah
çok değil de bereket isteseydin
inanmazsın belki ama
bazen baba olasım geliyor sana

teslim olsaydın keşke o şeyhe
ölü kuşları göğe fırlatınca birden
pır diye hani, ya hayy
behre istediğin ayran çorbasıyla
padişah gibi kurulunca sofraya
yedikçe artan yemek, yedikçe kalkan perde
hayretler içinde tahta kaşık elinde
teslim olsaydın keşke
o çorbanın yüzü suyu hürmetine

inanmazsın belki
bazen sahiden baba olasım geliyor sana

bozdum geleneği, ölmeden şiir yazdım baksana
boş sözdür oysa şiir, ölümün avlusunda
şiirle hakkına girerler babaların
savunamaz ne de olsa kendini bir mevta
yaşayan babalara şiir, ölenlere fatiha

ANAMA MEKTUP

seni kara bezlere sardılar doğunca
kara çadırlara oturtular babanı
ekmek de karaydı, kutsaldı bilemediler
beyazlar hüznünü verdiler sana karanın

bilmem nereden bilirdin
ne zaman ağrısa kalbim
“çıkan olsun dil-i mecrûh
peykân olmasın ya Rab” dediğimde
nasıl buldun o okun göğsümdeki yerini

beni de kara bir günde mi doğurdun
bir akrep neden toprak damın ağaçları arasından
süzülüp geçti o gün
hangi sonatı güzün, hangi saati gecenin
ben seni hep sızlayarak öptüm
nasırlı ellerinden

nedense hep uzaktan sevdin beni
sürekli ondan öksüzdüm belki
nasıl yakından sevsindi altı çocuklu ana

seni karaya beni yaraya yazsalar ne olur
bir umut var, bir umut az ötede
çürüdükçe yeşerdiğini gördüm tohumun
çamurdan binlerce kırlangıç
havada çığlık çığlığa hem de
korkma karanlıktan, ışık altında
belki mezar değişir bir saray olur
kış ayazından doğar bir yaz ışığı

ayaklarının altından azıcık bir yer ayır bana
gidecek başka yerim mi var daridünyada

ALİ'YE MEKTUP

bir öte var mutlak, ötenin de ötesi
ben muhammed sen ali, dünya bir kapıydı hani
etim etin, kanım kanın, ruhum eş ruhuna
aşk olsun mürşidin başka yola hacet yok
ayrılık yok, ölüm yok, yokluk bile
tenhada bir zikir ki başım dönüyor
kendi içinde bir dağı yürütmek gibi

kur kalbini bir saat gibi güzele
kendini güzellikte, güzeli kendinde ara
güzelde görmeyen aksini tenekeden baraka
gördüğün yüz ki tecelli makamıdır
parlak bir alındır kerremallahu veche

evladır bin kitaptan bir dostu dinlemek
akl-ı selim kalb-i selim zevk-i selim olan
bişnev diye boşa dememiş atam